Med sin bog 'Barn af Faderhuset' blotlægger Kristian Corfixen, hvad der udspiller sig i den kristne sekt Faderhuset. Et lukket miljø, som ingen myndighed nogensinde er lykkedes med at afdække.

Bogen bygger på næsten to års research og interviews. Og gennem hovedpersonen Noah Rosendal får offentligheden for første gang indblik i, hvad der skete med de omkring 30 børn, der for 10 år siden forsvandt, da Faderhuset besluttede at flygte til udlandet og én gang for alle stoppede med at figurere på de danske myndigheders radar.

Kristian Corfixen dokumenterer, hvordan Faderhuset gennem årtier har kunnet snyde kommunens sagsbehandlere, så de ikke opdagede, hvad familier og børn i menigheden udsættes for under Ruth Evensens ledelse.

Der afsløres et sindrigt system med generalprøver forud for tilsynsbesøg, hemmelige kommunikationskanaler og manipulation, der blandt andet gik ud på at få børn til at tro på, at Lolland Kommunes sagsbehandlere havde 'lyttevogne', så de kunne høre gennem vægge, hvis børn snakkede for højt om at blive slået. Et Bandholm Hotel, der udefra lignede en hvidskuret succes, men rummede en tragedie, der nu kommer til offentlighedens kendskab på grund af Kristian Corfixens vedholdende arbejde. En historie om skjult børnearbejde på bagtrapperne, tvang, dæmonuddrivelser i festsalen, vold og vanrøgt. Og i Noah Rosendals tilfælde en barndom, der forsvandt, fordi myndighederne svigtede og henlagde hans sag igen og igen.

'Barn af Faderhuset' er dog ikke en fortælling, der forfalder til blot at være en historie om ondskab. De mere end 70 timers interviews med hovedpersonen har resulteret i en fortælling, hvor man faktisk kommer tættere på at forstå, hvad det er, der kan drage mennesker ind i et miljø som Faderhuset. At mennesker ikke bare er onde, fordi de slår børn. At et sekterisk miljø også er kærlighed, fællesskab og fællesspisninger og en søgen efter at få hjælp – og til en vis grad også at få det. At det at blive slået faktisk kan føles som kærlighed. Det er blandt andet det, der gør fortællingen så stærk og rørende.

Samtidig er journalistikken forbilledligt formidlet.

I 'Barn af Faderhuset' opleves Faderhuset indefra gennem et barns og senere en ung mands øjne i en "jeg"-fortælling. Men Kristian Corfixen bryder også løbende fortællingen op med et nutidsspor, hvor han portrætterer Faderhuset som fænomen og med sans for reportage og dramaturgiske virkemidler lader sin hovedperson blive klogere på sig selv gennem oplysninger, journalisten finder om sin kildes fortid.

Det lykkes ikke alene Kristian Corfixen at få kontakt til også andre kilder i et ellers svært tilgængeligt miljø, som kan bekræfte væsentlige dele af hovedpersonens fortælling. Fortællingen underbygges også af hundredvis af siders aktindsigter, notater og journaler, som også dokumenterer, hvordan Lolland Kommune svigtede ved ikke at reagere tilstrækkeligt på underretningerne om Faderhusets børn, når de tikkede ind.

»Med 'Barn af Faderhuset' har en årelang tragedie fået sit grundigste, mest uangribelige dokument«, skrev Weekendavisen i sin anmeldelse af bogen.

Avisen stemplede Kristian Corfixens arbejde som et »uigendriveligt vidnesbyrd«, der bør få både politikere og myndigheder til at reagere.

Siden har Lolland Kommune på baggrund af bogen erkendt, at kommunen har svigtet, og Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har besluttet at indlede en efterforskning af de forhold, der dokumenteres i bogen.

Uanset hvad det endelige udfald bliver, står der tilbage et stykke journalistik, der ikke kun er uafrysteligt, vigtigt og væsentligt, men også velskrevet og forbilledligt godt fortalt og forløst.

Af ovennævnte grunde indstiller vi Kristian Corfixen til årets Cavlingpris.

Venlig hilsen

Olav Hergel, Politiken
Line Vaaben, Politiken
Morten Skjoldager, Politiken
Kirsten Nilsson, Politiken